

Något om vidskepligheter i gamla tider.

Det fanns mycket att iaktaga i gamla tider, för att lyckas med med de i vardagslag förekommande göromålen, fick man vara mycket försiktig så inte dessa oskrivna lagar i rent oförstånd överskreds.

Vad som gällde var följande. Om man kärnade smör fick aldrig kärnan stå under en bjälke och innan man började skulle den kärnande vända sig mot kyrkan, göra kors med handen över locket och säga: I Jesu namn!

Om en ko kalvade inomhus, skulle hon genast ha en näve salt och två nävar malt. Därefter fick hon ljummit vatten med vilket hon skulle vattnas inne till des hon mjölkats nio mål till kalven, räknade tre om dagen. När hon därefter vattnades ute den första gången, lades en kniv på tröskeln, vilken kon skulle gå över, på återvägen skulle kniven sitta över dörren detta för att skydda henne och kalven mot onda makter som genom stålet i kniven ej kunde följa med in i stallen.

Om man vattnade några kreatur eller hästar, samt även själv skulle dricka var man ej på den säkra sidan mot det onda utom att först spotta i vattnet.

En stor synd som kunde betyda en ren katastrof, var om man gjorde en snärt av sina egna hästars tagel. Detta måste bytas mot grannens, därefter skulle så snart snärten var färdig och fastbunden vid skaftet en hund pryglas och därefter en katt. Ty annars vantrivdes hästarna.

En ko fick aldrig pryglas med en piska av tagel, ty då fick kalven som kon bar på sträng. (Den hade navelsträngen om halsen när den föddes.)

I riktigt gammal tid fick männen akta sig för att exponera sig för det onda ögat. Detta fanns i norr därför skulle männen alltid gå in i kyrkan söderifrån och sitta på den södra sidan av bänkraderna. För att där vara mera skyddade mot den norrifrån seende onda makten. Kvinnorna vilka man i denna del av historien ansåg mindre värdefulla, fick gå in ifrån norr eller väster. Det fanns kyrkor i mellanskåne, som för att den inne i kyrkan sittande menigheten inte skulle utsättas för det onda ögat, murade igen fönsterna mot norr.

Mötte man på vägen en ridande eller körande karl, var detta ett "kara möde", och var ett gott tecken. Men mötte man en kvinna var detta ett "käringsmöde", och då kunde man räkna med att allt gick åt skogen, då fick man vara glad om man bara kom hem utan större skador och med liv och lem i behåll.

Om någon skulle gå och jaga och han skulle förhindras att få något jaktbyte. Gick man bara fram till närmsta stenröse tog en flat sten och vände på den, då hörde alla de jaktbara djuren vem som kom och satte sig i säkerhet innan den förtrollade jägaren kom fram.

I mellanskåne omtalades förr, att Näcken då hade fiolsträngar av människornas själar och att han för att få en ny måste spela ned en människa i forsen en midsommarnatt, ~~annars~~ förblev hans fiolspel utan klang till det lyckades. "Mor Fläder" var en av de starka makterna, hon behandlades med verklig vördnad och till henne offrades det i speciella sk. Ellaskålar av lera eller keramik Fläderbuskar fanns ju på gårdarna så hennes väsen har funnits i människans närhet på både gott och ont under många sekler.